

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

VS og SF foreslår, at uddannelsesstøtten skal ydes til alle fra 16 års alderen og udelukkende i form af stipendier og statslån, som er rentefrie studielån i studietiden og derfor lavt forrentede. Statsgaranti for studielån i banker og sparekasser vil man afskaffe, alle støttesatser forøges væsentligt, forældreafhængigheden for de 18-21-årige afskaffes, og stipendier og statslån ydes udelukkende under hensyn til ansøgerens egne økonomiske forhold. Beløbet for egenindtægt forhøjes væsentligt. Med andre ord: forslagene udmaler en slags idealtilstand for uddannelsesstøtten og for de uddannelsessøgende.

Statens Uddannelsesstøtte har ikke foretaget egentlige beregninger over forslaget, men skønner ud fra tidligere foretagne skøn, at beslutningsforslaget i støtteåret 1984-85 i forhold til gældende lov vil betyde merudgifter til stipendier på 5 mia kr. og 2 mia kr. mere til statslån. Ordningen foreslås at skulle træde i kraft den 1. august 1984.

Alene af administrative grunde må denne ikrafttrædelsesdato anses for helt uigennemførlig.

Helle Degn (S):

VS' opfordring til regeringen om at se på visse ændringer i Statens Uddannelsesstøtte kan vi godt tilslutte os på visse punkter, men må absolut afvise den på andre punkter. En del af intentionerne er vi enige i. Der er en ting, der er vigtig for os, nemlig at vi ikke kommer til med vore forslag ensidigt at ramme de svageste grupper. Vi må sige nej til, at uddannelsesstøttemidlerne skal klare andet end rent uddannelsesmæssige formål, som f.eks. når man vil nedsætte aldersgrænsen til 16 år. Her forsøger man at dække et andet ansvarsområde, og det er vi ikke enige i. Her handler det om forældrenes forsørgelsesforpligtelse, som nok hører til et andet sted.

Derudover må vi sige nej til, at man alene skal tildele støtten ud fra den unges egen situation. Vi mener, støtten skal fordeles ud fra en samlet vurdering af forældrenes og den unges situation, fordi midlerne er få, og derfor skal de fordeles efter en socialt retfær-

dig graduering. Jeg siger ikke, at den fordeling, vi har i dag, er det maksimalt retfærdige. Den kunne såmænd også godt trænge til en justering, men med de midler, vi har til rådighed, mener jeg, det er urealistisk at foreslå, at man overhovedet ikke skal se på den unges økonomiske baggrund.

Derudover er jeg enig med undervisningsministeren i, at hvis man alene skal basere uddannelsesstøtten på stipendier, så er det faktisk mange milliarder kroner, vi her snakker om. Det synspunkt kan vi heller ikke dele.

Derudover vil jeg sige med hensyn til dyrtidsregulering af eller en reguleringsmekanisme for satserne for stipendierne, at vi kan tilslutte os de intentioner, der ligger i udspillet her. Derudover vil jeg gentage, hvad jeg sagde indledningsvis, at hvis man med uddannelsesstøtten forsøger at løse andre opgaver end de rent uddannelsesstøttemæssige, så mener jeg, at man må tilrettelægge sin bistandspolitik og andre sociale ydelser efter det. Det er jo bl.a. årsagen til, at socialdemokratiet i forbindelse med ungdomsgarantiordninger har været inde på, at unge forsørgere og også enlige forsørgere skal have en særlig støtte over bistandslovgivningen.

Derfor må vi afvise de tanker, der ligger her fra VS og SF. Men jeg vil godt sige, at vi vil se positivt på forslaget, for noget må der gøres på området, og på den baggrund har vi jo også fremsat vores eget forslag, som vi skal behandle efterfølgende.

Kirkegaard (KF):

Da vores ordfører, fru Connie Hedegaard, beklageligvis er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre det konservative folkepartis synspunkter.

Når vi i dag afviser VS' og SFs forslag som for øvrigt også det socialdemokratiske forslag til ændringer af Statens Uddannelsesstøtte, så er det bestemt ikke, fordi vi synes, at de studerendes økonomiske forhold ikke trænger til at blive forbedret. Det er især, fordi vi ikke kan tilslutte os principperne i de foreliggende forslag.

Således ønsker SF og VS at give uddannelsesstøtte til alle unge over 16 år. I betragtning af, at unge indtil deres fyldte 18. år er forældrenes ansvar – også økonomisk – må vi fra konservativ side vende os imod denne